

HØJESTERETS DOM

afsagt onsdag den 3. april 2019

Sag 192/2018

(1. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Tom Uldall Hansen, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Holstebro den 30. maj 2017 og af Vestre Landsrets 11. afdeling den 20. august 2018.

Procesbevillingsnævnet har den 4. oktober 2018 meddelt begrænset tilladelse til anke til Højesteret, således at tilladelsen alene omfatter spørgsmålet om straffastsættelsen.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Marianne Højgaard Pedersen, Poul Dahl Jensen, Henrik Waaben, Kurt Rasmussen og Anne Louise Bormann.

Påstande

Dommen er anket af anklagemyndigheden med påstand om skærpelse af straffen.

T har påstået stadfæstelse, subsidiært stadfæstelse med vilkår om 1 års tilsyn af Kriminalforsorgen, herunder at hun skal undergives psykiatrisk behandling, hvis Kriminalforsorgen finder det nødvendigt.

Anbringender

Anklagemyndigheden har anført bl.a., at T har overtrådt § 1 i lov nr. 112 af 3. februar 2012 om tilhold, opholdsforbud og bortvisning ikke under 504 gange.

Anklagemyndigheden finder, at straffen bør forhøjes til fængsel i 6 måneder og gøres ubetinget.

Det følger af forarbejderne til loven, at straffen for overtrædelse af § 1, når forholdet er sket som led i en systematisk og vedvarende forfølgelse eller chikane (stalking), jf. § 21, stk. 2, jf. stk. 1, som udgangspunkt er ubetinget fængsel. Ts personlige forhold, herunder hendes psykiske tilstand, og at hun ikke tidligere er straffet, medfører ikke, at der foreligger sådan særlige omstændigheder, at der er grundlag for at fravige dette udgangspunkt. Det skal i den forbindelse tillægges betydning, at det fremgår af forarbejderne, at Justitsministeriet ikke fandt grundlag for at foreslå, at en stalker, der ikke er psykisk syg i straffelovens forstand – som alternativ til ubetinget frihedsstraf – bør idømmes betinget fængsel med vilkår om behandling.

Der er heller ikke grundlag for at fastsætte straffen til betinget fængsel med vilkår om samfundstjeneste, dels fordi forarbejderne tilsiger, at der skal idømmes ubetinget fængsel, dels fordi Kriminalforsorgen har fundet, at T ikke er egnet til at udføre samfundstjeneste.

T har anført bl.a., at det følger af praksis, at der typisk idømmes ubetinget fængsel for overtrædelse af § 1 i lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning, når der er tale om gentagelsestilfælde, eller når der tillige er fremsat trusler, begået husfredskrænkelser eller sket personlig opsøgning af forurettede. Denne praksis er i nøje overensstemmelse med lovens forarbejder.

Forud for overtrædelserne af det meddelte tilhold var hun i et 5-årigt forhold med forurettede, der pludselig og uden forklaring afsluttede forholdet. Hun forsøgte efterfølgende at opnå kontakt til forurettede og dennes nærmeste via telefon og internet, men hun har aldrig opsøgt de pågældende personligt, og hun har ikke i forbindelse med overtrædelserne af tilholdet fremsat trusler eller begået andre straffelovsovertrædelser. Hendes handlinger skal ses i lyset af den afmagt, som hun følte efter forholdets pludselige ophør. Hun var og er psykisk sårbar, hvilket forurettede var klar over. Henset til hendes særlige situation, herunder hendes behov for en endelig afslutning af sagen, er der god grund til, at straffen gøres betinget, hvilket også var anklagemyndighedens påstand i byretten.

Ved straffastsættelsen skal det endvidere i medfør af straffelovens § 82 indgå som en formildende omstændighed, at gerningerne er begået under indflydelse af stærk sindsbevægelse, at der foreligger andre særlige oplysninger om hendes sindstilstand eller omstændighederne ved gerningen, at straffesagen mod hende ikke er afgjort inden for en rimelig tid, uden at det kan bebrejdes hende, og at der er gået så lang tid, siden den strafbare handling blev foretaget, at

anvendelsen af den sædvanlige straf er unødvendig. Det skal også tillægges betydning, at hun ikke tidligere er straffet.

Supplerende sagsfremstilling

Kriminalforsorgen har til brug for sagen i Højesteret foretaget en ny undersøgelse af Ts personlige forhold. I erklæring herom af 19. februar 2019 har Kriminalforsorgen udtalt bl.a.:

”Kriminalforsorgens konklusion:

Det er Kriminalforsorgens vurdering, at T ikke er egnet til at udføre samfundstjeneste.

Det anbefales, at der fastsættes et betinget vilkår om, at T skal undergive sig psykiatrisk behandling, såfremt Kriminalforsorgen finder det fornødent.

Finder retten, at sagen kan afgøres med en betinget dom uden vilkår om samfundstjeneste, skal det anbefales, at der hertil fastsættes vilkår om 1 års tilsyn af Kriminalforsorgen samt særvilkår som oven for nævnt.

Kriminalforsorgens begrundelse:

Kriminalforsorgen har ved vurderingen lagt vægt på, at T igennem flere år ikke har haft tilknytning til arbejdsmarkedet. Samtidig er der lagt vægt på Ts samlede sociale og psykiske situation, med flere alvorlige psykiske diagnoser.

Det er endvidere Kriminalforsorgens vurdering, at T som led i en eventuel betinget dom vil kunne profitere af tilsyn, hvor T kan støttes i et eventuelt psykiatrisk behandlingsforløb. Herunder støtte til at følge hendes allerede igangværende behandling ved Regionspsykiatrien.”

Retsgrundlag

Lov nr. 112 af 3. februar 2012 om tilhold, opholdsforbud og bortvisning har i § 1, § 3 og § 21, stk. 1 og 2, følgende bestemmelser:

”Kapitel 1

Tilhold og opholdsforbud

§ 1. Ved tilhold kan en person forbydes at opsøge en anden ved personlig, mundtlig eller skriftlig henvendelse, herunder ved elektronisk kommunikation, eller på anden måde kontakte eller følge efter den anden.

...

§ 3. Ved opholdsforbud kan en person forbydes at opholde sig eller færdes i et nærmere afgrænset område i nærheden af en anden persons bolig eller arbejds-, uddannelses- eller opholdssted eller andet område, hvor denne ofte færdes.

...

Kapitel 5

Straffebestemmelser

§ 21. Den, der forsætligt overtræder et tilhold efter § 1, et opholdsforbud efter § 3 eller en bortvisning efter § 7, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 2. Ved fastsættelse af straffen efter stk. 1 skal det indgå som en skærpene omstændighed, at forholdet har udgjort et led i en systematisk og vedvarende forfølgelse eller chikane.”

Forslaget til lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning blev fremsat den 9. november 2011. I lovforslagets almindelige bemærkninger hedder det bl.a. (Folketingstidende 2011-2012, til-læg A, lovforslag nr. L 10, s. 5, 9-10, 15-17 og 23-26):

”1. Indledning

1.1. Formålet med lovforslaget er ved et nyt regelsæt om tilhold, opholdsforbud og bortvisning at styrke indsatsen for at beskytte personer mod at blive udsat for freds-krænkelser, forfølgelse og chikane, herunder såkaldt stalking. Lovforslaget bygger på Strafferetsplejeudvalgets betænkning nr. 1526/2011 om tilhold, opholdsforbud og bortvisning.

1.2. Med det foreslåede regelsæt samles reglerne om tilhold, opholdsforbud (geografisk bestemte tilhold) og bortvisning - som i dag er fordelt mellem flere love og til dels må udledes af praksis - i en ny lov.

...

- Der foreslås en udtrykkelig bestemmelse om, at stalking - det vil sige systematisk og vedvarende forfølgelse eller chikane - skal være en skærpene omstændighed ved fastsættelse af straf for overtrædelse af tilhold, opholdsforbud og bortvisning. Med en sådan regel defineres det samtidig i loven, hvad der forstås ved stalking.

...

3. Lovforslagets udformning

Som anført ovenfor under pkt. 1.1 har Strafferetsplejeudvalget foreslået et nyt samlet regelsæt om tilhold, opholdsforbud og bortvisning med henblik på at styrke indsatsen for at beskytte personer mod at blive udsat for fredskrænkelser, forfølgelse og chikane, herunder stalking. I tilknytning hertil har udvalget foreslået en række initiativer for at forbedre mulighederne for at håndhæve regelsættet og andre tiltag med henblik på at styrke indsatsen på området.

...

3.2. Stalking

3.2.1. Udvalget har overvejet stalkings betydning for udvalgets kommissorium, der bl.a. tilsigter at styrke indsatsen for at beskytte personer mod at blive udsat for forfølgelse og chikane.

Udvalget anfører, at der ikke findes en mere præcis, almindeligt anerkendt definition af begrebet stalking.

Efter udvalgets opfattelse må det særlige ved stalking imidlertid antages at være den uønskede kontakt gennem en række henvendelser - personlige, skriftlige eller i form af elektronisk kommunikation - der enkeltvis ikke nødvendigvis er påfaldende og i sig selv ikke udgør en lovovertrædelse, men som indgår i et samlet mønster af påtvunget kontakt eller samvær, fredskrænkelse, chikane eller psykisk terror. Adfærden kan også omfatte andre former for chikane end henvendelser eller kontakt. I stalking kan også indgå kontakt til den forfulgtes nærmeste. Adfærden kan - men gør det ikke nødvendigvis altid - omfatte almindelige straffelovsovertrædelser som husfredskrænkelse, trusler, hærværk, vold og seksuelle krænkelse.

Efter udvalgets opfattelse må stalking endvidere anses for karakteriseret ved gentagen forfølgelse eller chikane, hvor forfølgelsen ved gentagelsen og måden, hvorpå den sker og griber ind i den forurettedes privatliv, antager en systematisk karakter. Stalking er indgået i debatten som et fænomen, der udgør en kvalificeret og stærkt belastende form for chikane.

Udvalget finder derfor, at stalking med henblik på retspolitiske overvejelser kan defineres som systematisk og vedvarende forfølgelse eller chikane. ...

...

3.7.2. Straf og andre retsfølger

3.7.2.1. Udvalget har overvejet, om straffen for overtrædelse af et tilhold bør skærpes.

På baggrund af debatten om stalking, herunder høringen afholdt af Folketingets Retsudvalg, har Strafferetsplejeudvalget også overvejet spørgsmålet om behandling som alternativ eller tillæg til straf i tilholdssager.

Udvalget bemærker, at strafferammen i straffelovens § 265 ved lov nr. 218 af 31. marts 2004 blev forhøjet fra bøde eller fængsel indtil 6 måneder til bøde eller fængsel indtil 2 år. Formålet var, at overtrædelsen af et tilhold undergives samme strafmaksimum som straffelovens § 266 om trusler på livet. Der var endvidere tilsigtet en forhøjelse af straffeniveauet således, at der i højere grad skeles til grovheden og omstændighederne ved overtrædelsen af § 265.

Udvalget henviser til, at straffen for overtrædelse af straffelovens § 265 i førstegangstilfælde i praksis som udgangspunkt er en bøde. Hvis der er tale om et meget betydeligt antal overtrædelser, som har været stærkt generende for den forurettede, er der i praksis eksempler på, at der i førstegangstilfælde idømmes frihedsstraf. Endvidere fremgår det af Rigsadvokatens meddelelse nr. 9/2005, at der bør påstås frihedsstraf i førstegangstilfælde ved enkelte overtrædelser, hvis overtrædelserne er af betydelig grovhed og er egnede til at skabe væsentlig utryghed for den forurettede. I praksis udløser gentagelsestilfælde af overtrædelse af straffelovens § 265 som udgangspunkt en kortere frihedsstraf.

...

Udvalget bemærker herudover, at det under høringen om stalking i Folketinget blev anført, at der bør være mulighed for, at stalkere, der ikke er psykisk syge, ved dom kan pålægges at gå i behandling.

I øvrigt bemærker udvalget, at nogle af de organisationer, som udvalget har mødtes med, har givet udtryk for, at det bør overvejes at hæve straffniveauet for overtrædelse af tilhold.

Efter udvalgets vurdering er straffemaksimum på indtil 2 års fængsel passende, henset til at fredskrænkelser således kan medføre op til 2 års fængsel. Til sammenligning er strafferammen for trusler efter straffelovens § 266 også 2 år, mens simpel vold efter straffelovens § 244 kan medføre indtil 3 års fængsel. Der er dog også ved fastsættelsen af den gældende strafferamme lagt vægt på, at grove tilfælde af tilholdsovertrædelser kan grænse op til trusselstilfælde og dermed have en lignende strafværdighed.

Udvalget finder, at strafferammen er tilstrækkelig til at rumme også særlig grove overtrædelser eller et stort antal overtrædelser til samtidig pådømmelse, ligesom bestemmelsen giver mulighed for en nuancering af straffastsættelsen, navnlig i lyset af en stigende alvor i samfundets syn på vold og chikane, ikke mindst vold i forbindelse med samlivsforhold. Det anførte gælder med hensyn til både tilhold, opholdsforbud og bortvisning.

Udvalget finder endvidere, at det nuværende straffniveau på som udgangspunkt en bøde i førstegangstilfælde og en kortere frihedsstraf i gentagelsestilfælde må anses for passende, idet der konkret kan fastsættes væsentligt hårdere straffe, hvis forholdene tilsiger dette. Som eksempel herpå kan nævnes en sag refereret i Tidsskrift for Kriminalret, 2007, side 807, hvor en tiltalt, der i en længere periode i et stort antal tilfælde havde overtrådt straffelovens § 265 ved at opsøge eller rette telefonisk eller personlig henvendelse til sin tidligere hustru, blev straffet med 1 års fængsel, der af helt særlige grunde blev gjort betinget med vilkår om tilsyn af kriminalforsorgen.

Også i tilfælde, hvor der foreligger et mere begrænset antal overtrædelser inden for et kortere tidsrum, kan der efter en konkret grovhedsvurdering anvendes frihedsstraf, også i førstegangstilfælde, f.eks. hvor fredskrænkelser antager karakter af egentlig forfølgelse, herunder ikke mindst i tilfælde, hvor den pågældende tidligere har begået vold mod den forurettede.

Udvalget finder på den baggrund ikke, at der er behov for generelt at hæve straffniveauet for overtrædelse af tilhold mv. Udvalget lægger herved vægt på, at der inden for den gældende strafferamme på fængsel i 2 år er mulighed for en nuancering i straffastsættelsen, der tager hensyn til den konkrete grovhed i det enkelte tilfælde, herunder hensyn til den belastning, som den forurettede har været udsat for, og til udviklingen i samfundets syn på forfølgelse og chikane. Der er således mulighed for at reagere med frihedsstraf i de grove tilfælde, herunder ubetinget frihedsstraf. Udvalget finder, at overtrædelse af bortvisning og opholdsforbud som følge af de strengere betingelser herfor vil være tilfælde, hvor noget sådant kan komme på tale. Det samme gælder stalking, jf. også nedenfor.

Udvalget finder det væsentligt, at anklagemyndigheden og domstolene er opmærksomme på mulighederne for nuancering af straffen for overtrædelse af tilhold, opholdsforbud og bortvisning.

Udvalget har overvejet, om der bør være særlige straffebestemmelser om de groveste tilfælde af chikane i form af systematisk forfølgelse i kombination med straffelovsovertrædelser såsom trusler og vold. Noget sådant indgår i den nyligt vedtagne svenske lov om ”Förstärkt skydd mot stalkning” i form af en bestemmelse om skærpet straf, hvor al-

lerede strafbare forhold som trusler og vold antager karakter af forfølgelse af en person, jf. betænkningen side 67-68. Bestemmelsen kan efter sit indhold også omfatte flere tilholdsovertrædelser.

En bestemmelse som den svenske rejser spørgsmål om forholdet til en række straffebestemmelser, og udvalget finder ikke, at der er behov for en tilsvarende dansk regel. Udvalget skal i den forbindelse bemærke, at de gældende danske regler om straffastsættelse i straffeloven allerede indebærer, at der kan fastsættes en skærpet straf i tilfælde, der ville falde under en regel som den svenske. Det vil således være en væsentlig strafskærpende omstændighed, at flere forhold af f.eks. overtrædelse af tilhold, husfredskrænkelser, hærværk, trusler og vold begået over for samme person og eventuelt tillige dennes nærmeste har karakter af elementer i en mere systematisk forfølgelse.

Inspireret af den svenske bestemmelse foreslår udvalget imidlertid, at der i en lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning indsættes en særlig bestemmelse om, at det ved overtrædelse af loven skal indgå som en skærpende omstændighed ved straffens fastsættelse, at forholdet har udgjort et led i en systematisk og vedvarende forfølgelse eller chikane. Med en sådan bestemmelse fastslås det for det første udtrykkeligt i loven, at stalking vil være en skærpende omstændighed ved strafudmålingen. For det andet fastlægges det dermed samtidig i loven, hvad der forstås ved stalking.

Stalking defineres således ved den foreslåede bestemmelse som ”systematisk og vedvarende forfølgelse eller chikane”. Det er en betingelse for bestemmelsens anvendelse, at den eller de aktuelle overtrædelser af tilhold, opholdsforbud eller bortvisning - eventuelt sammen med tidligere forhold - antager karakter af en sådan stalking. De forhold, der kan indgå i den sammenhæng, kan både være tidligere og aktuelle forhold af overtrædelser af tilhold, opholdsforbud og bortvisning samt overtrædelse af andre bestemmelser, herunder navnlig husfredskrænkelser, trusler, vold og hærværk, i forbindelse med eller som udtryk for en aktuel overtrædelse af tilhold, opholdsforbud eller bortvisning. Udvalget finder, at der i sådanne tilfælde som udgangspunkt skal anvendes ubetinget frihedsstraf.

...

3.7.2.2. Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets overvejelser og forslag om straf og andre retsfølger. Lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed. Der henvises til lovforslagets § 21, stk. 1 og 2, samt bemærkningerne hertil.

Justitsministeriet kan i den forbindelse tilslutte sig udvalgets opfattelse, hvorefter der ikke generelt er behov for at hæve straffniveauet i sager om overtrædelse af tilhold mv. Ministeriet er således enig med udvalget i, at der inden for den gældende strafferamme på fængsel i 2 år er mulighed for en nuancering i straffastsættelsen, der tager hensyn til den konkrete grovhed i det enkelte tilfælde, herunder hensyn til den belastning, som den forurettede har været udsat for, og til udviklingen i samfundets syn på forfølgelse og chikane, og at der således er mulighed for at reagere med frihedsstraf i de grove tilfælde, herunder ubetinget frihedsstraf.

Justitsministeriet kan endvidere tilslutte sig udvalgets forslag om en særlig bestemmelse om, at det ved overtrædelse af loven skal indgå som en skærpende omstændighed ved straffens fastsættelse, at forholdet har udgjort et led i en systematisk og vedvarende forfølgelse eller chikane. Det forudsættes i den forbindelse, at der i sådanne tilfælde som udgangspunkt anvendes ubetinget frihedsstraf.

Som det fremgår af pkt. 3.7.2.1 ovenfor, har det i debatten om stalking været anført, at der bør være mulighed for, at også stalkere, der ikke er psykisk syge, ved dom kan pålægges at gå i behandling. Som det fremgår af det, der er anført ovenfor, finder Justitsministeriet imidlertid, at stalking er en alvorlig forbrydelse, der som udgangspunkt bør straffes med ubetinget fængsel. Ministeriet finder således ikke grundlag for at foreslå, at stalkere - som alternativ til en ubetinget frihedsstraf - bør idømmes betingede domme med vilkår om behandling. Ministeriet lægger i den forbindelse også vægt på, at det er usikkert, om en eventuel behandling vil reducere risikoen for recidiv. Endvidere finder ministeriet, at der med sådanne ordninger er risiko for, at det kan være udsigten til at slippe for at afsone fængselsstraf, der motiverer til behandling, frem for et oprigtigt ønske om at ændre stalkingadfærden.”

I de specielle bemærkninger til § 21 hedder det bl.a. (Folketingstidende 2011-2012, tillæg A, lovforslag nr. L 10, s. 43-44):

”Til § 21

Bestemmelsen indeholder regler om straf for forsætlig overtrædelse af tilhold efter § 1, opholdsforbud efter § 3 og forbud i form af bortvisning efter § 7.

Det fastsættes i stk. 1, at den, der forsætligt overtræder et tilhold efter § 1 eller et forbud efter §§ 3 eller 7, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Gerningsindholdet i relation til tilhold efter § 1 vil være knyttet til afgørelsen om tilhold. Det strafbare forhold vil således bestå i forsætligt at tage kontakt mv. til den, som tilholdet skal beskytte, uden at kontakten af særlige grunde må anses for beføjet. Der henvises til bemærkningerne til §§ 1 og 13, herunder om objektiveringen i forhold til den gældende regel i straffelovens § 265.

Ved opholdsforbud efter § 3 vil det være strafbart at opholde sig inden for det geografisk afgrænsede område. Der henvises herom til bemærkningerne til § 3.

...

Straf for overtrædelse af et tilhold eller forbud i medfør af loven forudsætter, at afgørelsen er truffet af den kompetente myndighed og meddelt den pågældende, samt at afgørelsen er lovlig.

Den foreslåede strafferamme på bøde eller fængsel indtil 2 år svarer til de gældende regler i straffelovens § 265 om tilhold og bortvisningslovens § 11, stk. 1, om bortvisning samt tilhold og opholdsforbud i forbindelse med bortvisning.

Strafferammen giver mulighed for, at en person, som ikke respekterer et tilhold, opholdsforbud eller en bortvisning, kan varetægtsfængsles efter retsplejelovens § 762, stk. 1.

Ved bedømmelsen af karakteren af overtrædelser af tilhold vil der som efter den gældende straffelovs § 265 skulle tages udgangspunkt i den nuværende praksis om over-

trædelse af straffelovens § 266 (om trusler) i overensstemmelse med forarbejderne til den gældende bestemmelse i straffelovens § 265.

Efter praksis er straffen for overtrædelse af straffelovens § 265 i førstegangstilfælde som udgangspunkt en bøde. Hvis der er tale om et meget betydeligt antal overtrædelser, som har været stærkt generende for den forurettede, er der i praksis eksempler på, at der i førstegangstilfælde idømmes frihedsstraf. Endvidere fremgår det af Rigsadvokatens meddelelse nr. 9/2005, at der bør påstås frihedsstraf i førstegangstilfælde ved enkelte overtrædelser, hvis overtrædelserne er af betydelig grovhed og er egnede til at skabe væsentlig utryghed for den forurettede. I praksis udløser gentagelsestilfælde af overtrædelse af straffelovens § 265 som udgangspunkt en kortere frihedsstraf.

Strafferammen på indtil 2 års fængsel må med hensyn til overtrædelse af tilhold anses for tilstrækkelig til at rumme også særlig grove overtrædelser eller et stort antal overtrædelser til samtidig pådømmelse, ligesom bestemmelsen giver mulighed for en nuancering af straffastsættelsen, navnlig i lyset af en stigende alvor i samfundets syn på vold og chikane, særlig i forbindelse med samlivsforhold. Der er således mulighed for at anvende frihedsstraf også i førstegangstilfælde af overtrædelse af tilhold, f.eks. hvor fredskrænkelser antager karakter af egentlig forfølgelse, herunder ikke mindst i tilfælde, hvor den pågældende tidligere har begået vold mod den forurettede.

Noget lignende vil være gældende med hensyn til overtrædelse af opholdsforbud og bortvisning med de forskelle, der følger af sagernes karakter, herunder at betingelserne for opholdsforbud og bortvisning er væsentligt strengere, sådan at der derfor alt andet lige vil være tale om grovere krænkelser.

Det forudsættes, at anklagemyndigheden og domstolene er opmærksomme på mulighederne for nuancering af straffen for overtrædelse af tilhold, opholdsforbud og bortvisning. Der er således inden for den gældende strafferamme på fængsel i 2 år mulighed for en nuancering i straffastsættelsen, der tager hensyn til den konkrete grovhed i det enkelte tilfælde, herunder hensyn til den belastning, som den forurettede har været udsat for, og til udviklingen i samfundets syn på forfølgelse og chikane. Der er således mulighed for at anvende frihedsstraf i de grove tilfælde, herunder ubetinget frihedsstraf.

Med stk. 2 foreslås, at det ved fastsættelse af straffen for overtrædelse af tilhold, opholdsforbud og bortvisning skal indgå som en skærpende omstændighed, at forholdet har udgjort et led i en systematisk og vedvarende forfølgelse eller chikane.

Med bestemmelsen fastslås det for det første udtrykkeligt i loven, at stalking vil være en skærpende omstændighed ved strafudmålingen. For det andet fastlægges det samtidig i loven, hvad der forstås ved stalking.

Stalking defineres således ved bestemmelsen som ”systematisk og vedvarende forfølgelse eller chikane”. Det er en betingelse for bestemmelsens anvendelse, at den eller de aktuelle overtrædelser af tilhold, opholdsforbud eller bortvisning - eventuelt sammen med tidligere forhold - antager karakter af en sådan stalking. De forhold, der kan indgå i den sammenhæng, kan både være tidligere og aktuelle forhold af overtrædelser af tilhold, opholdsforbud og bortvisning samt overtrædelse af andre bestemmelser, herunder navnlig husfredskrænkelser, trusler, vold og hærværk, i forbindelse med eller som udtryk for en aktuel overtrædelse af tilhold, opholdsforbud eller bortvisning. Det forudsættes

ved bestemmelsen, at der i sådanne tilfælde som udgangspunkt anvendes ubetinget frihedsstraf.

Bestemmelsen i stk. 2 omfatter alene stalking. Bestemmelsen indebærer ingen begrænsning med hensyn til betydningen for strafudmålingen af andre omstændigheder, der efter almindelige regler virker i skærpende retning, herunder gentagelsestilfælde, f.eks. tidligere domme for vold mod den samme forurettede, nærmere planlagte overtrædelser mv. Sådanne omstændigheder vil endvidere også i stalkingtilfælde indgå i straffastsættelsen i skærpende retning. Med bestemmelsen understreges det, at stalking hører til de grove tilfælde af overtrædelser af tilhold, opholdsforbud og bortvisning og således til de tilfælde, der er omtalt ovenfor i bemærkningerne til stk. 1 i relation til spørgsmålet om frihedsstraf.

...”

Højesterets begrundelse og resultat

T er fundet skyldig i som led i en systematisk og vedvarende forfølgelse eller chikane (stalking), jf. § 21, stk. 1 og 2, jf. § 1, i lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning i ca. 500 tilfælde at have overtrådt et tilhold mod direkte eller indirekte kontakte F eller medlemmer af hans familie. Overtrædelserne af tilholdet er begået over en periode på ca. ni måneder, efter at F afbrød et længerevarende forhold til hende, og er begået ved opslag på sociale medier, telefonopkald, sms og mail til navnlig ham og hans ægtefælle og børn.

Det er i forarbejderne til lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning forudsat, at strafudmålingen skal nuanceres ud fra forholdenes grovhed og antal inden for strafferammen på 2 års fængsel.

Højesteret tiltræder, at straffen er udmålt til fængsel i 3 måneder. Højesteret har herved navnlig lagt vægt på overtrædelsernes omfang og karakter, at de har fundet sted over en længere periode og er fortsat efter de første sigtelser, og at T har rettet henvendelse til Fs ægtefælle og børn, herunder hans datter, som hun vidste var psykisk syg.

Spørgsmålet er herefter, om straffen skal være ubetinget.

Det er i forarbejderne til loven fra 2012 forudsat, at overtrædelser af tilhold, der er begået som led i en systematisk og vedvarende forfølgelse eller chikane (stalking), som udgangspunkt skal straffes med ubetinget fængsel. I forbindelse med revisionen af straffelovens regler om samfundstjeneste i 2015 blev der ikke taget stilling til, om ubetinget fængsel fortsat bør være udgangspunktet i sager om stalking.

Sager om stalking omfatter forhold af forskellig karakter og grovhed. Det må afhænge af de konkrete omstændigheder, herunder overtrædelsens karakter og grovhed samt tiltaltes personlige forhold, om en idømt fængselsstraf skal være ubetinget eller betinget med vilkår om samfundstjeneste. Straffen vil kun i særlige tilfælde kunne gøres betinget uden vilkår om samfundstjeneste.

Højesteret finder, at i tilfælde som det foreliggende, hvor tiltalte ikke tidligere er straffet af betydning for sagen, og hvor den forfølgelse eller chikane, der er udøvet over for forurettede, ikke har været af en sådan karakter, at den var egnet til at fremkalde alvorlig frygt for liv eller helbred, vil straffen som udgangspunkt kunne gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste, hvis tiltalte er egnet hertil.

Da T navnlig på grund af sine psykiske lidelser ikke er egnet til samfundstjeneste, tiltræder Højesteret, at straffen undtagelsesvis er gjort betinget uden vilkår om samfundstjeneste. Højesteret finder under hensyn til den tid, der er forløbet, siden forholdene blev begået, at der ikke er grundlag for nu at fastsætte vilkår om tilsyn med mulighed for psykiatrisk behandling.

Højesteret stadfæster herefter dommen.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

DOM

afsagt den 20. august 2018 af Vestre Landsrets 11. afdeling (dommerne Elisabeth Mejnertz, Henrik Bjørnager Nielsen og Hanne Aagaard med domsmænd) i ankesag

V.L. S-1162-17

Anklagemyndigheden

mod

T

født den ...

(advokat Tom Uldall Hansen, Holstebro)

Retten i Holstebro har den 30. maj 2017 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 3-345/2017).

Påstande

Anklagemyndigheden har påstået skærkelse, navnlig således at fængselsstraffen gøres ubetinget.

Tiltalte har påstået stadfæstelse.

Forklaringer

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at hun er omkring 18 år yngre end F.

Hun har ikke overtrådt tilholdet efter den 3. maj 2017. Der har efterfølgende fra Fs side dog været indgivet anmeldelse mod hende i alt 4 gange, men politiet har afvist anmeldelserne. Hun føler, at det nu er hende, der bliver forfulgt. Hun ved, at det er forkert, det hun har gjort, og hun gør alt, hvad hun kan, for at komme videre med sit liv. Hun har bl.a. gået i gruppeterapi, hvilket har hjulpet.

Hun bor i Y-by og er stadig alene og lever af førtidspension.

Landsrettens begrundelse og resultat

Straffen er passende udmålt.

Anklagemyndigheden er trods påstanden for byretten om betinget fængselsstraf ikke afskåret fra for landsretten at nedlægge påstand om skærpelse og ubetinget fængselsstraf.

Det tiltrædes af de grunde, som byretten har anført, herunder navnlig oplysningerne om tiltaltes psykiske forhold og hendes nuværende situation, at straffen trods omfanget af overtrædelserne undtagelsesvist er gjort betinget som sket.

Landsretten stadfæster derfor dommen.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

RETTE I HOLSTEBRO

DOM

afsagt den 30. maj 2017

Rettens nr. 3-345/2017

Politiets nr. 4100-84451-00028-16

Anklagemyndigheden

mod

T

...

Denne sag er behandlet som tilståelsessag.

Retsmødebegæring er modtaget den 8. februar 2017, tillægsretsmødebegæring nr. 1 er modtaget den 1. marts 2017, tillægsretsmødebegæring nr. 2 er modtaget den 12. april 2017, og tillægsretsmødebegæring nr. 3 er modtaget den 19. maj 2017.

T er tiltalt for overtrædelse af

1.

lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning § 21, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 1, ved i perioden fra den 8. august 2016 til den 15. august 2016, at have kontaktet F direkte og indirekte, idet sigtede

- foretog 5 telefonopkald til F
- foretog 4 telefonopkald til Fs datter A,
- en gang ringede til formanden i Vestre i X-by ... for at tale om F,
- en gang ringede til byrådsmedlem for Venstre i X-by ... for at tale om F,
- forfattede en sms, som blev sendt til F via "Bs" telefon, og
- skrev to kommentarer til et opslag på Fs officielle Venstre Facebook side,

selvom Politidirektøren ved Midt- og Vestsjællands Politi ved tilhold af 29. juni 2016 har meddelt sigtede et tilhold mod direkte eller indirekte at kontakte F eller medlemmer af Fs familie.

2.

lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning § 21, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 1, ved i perioden fra den 14. juli 2016 til den 20. juli 2016 at have kontaktet F direkte og indirekte, idet sigtede

- foretog ca. 60 telefonopkald og sendte en sms-besked til F,
- sendte 8 e-mails til Fs byrådsmail,
- foretog 5 telefonopkald til Fs hustru B,
- foretog 2 telefonopkald til Fs datter A og
- foretog 2 telefonopkald til Fs søn C,

selvom Politidirektøren ved Midt- og Vestsjællands Politi ved tilhold af 29. juni 2016 har meddelt sigtede et tilhold mod direkte eller indirekte at kontakte F eller medlemmer af Fs familie.

3.

lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning § 21, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 1, ved i perioden fra den 22. juli 2016 til den 23. juli 2016 at have kontaktet F direkte og indirekte, idet sigtede

- foretog ca. 44 telefonopkald til F,
- foretog et opkald til Fs søn C,
- sendte en sms til Fs datter A og
- sendte en sms til Fs hustru B,

selvom Politidirektøren ved Midt- og Vestsjællands Politi ved tilhold af 29. juni 2016 har meddelt sigtede et tilhold mod direkte eller indirekte at kontakte F eller medlemmer af Fs familie.

4.

lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning § 21, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 1, ved den 24. juli 2016 at have foretaget ca. 17 telefonopkald til F, selvom Politidirektøren ved Midt- og Vestsjællands Politi ved tilhold af 29. juni 2016 har meddelt sigtede et tilhold mod direkte eller indirekte at kontakte F eller medlemmer af Fs familie.

5.

lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning § 21, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 1, ved den 25. juli 2016 at have kontaktet F direkte og indirekte, idet sigtede

- foretog ca. 54 telefonopkald til F,
- sendte en e-mail til Fs byrådsmail og
- foretog et telefonopkald til Fs hustru B,

selvom Politidirektøren ved Midt- og Vestsjællands Politi ved tilhold af 29. juni 2016 har meddelt sigtede et tilhold mod direkte eller indirekte at kontakte F eller medlemmer af Fs familie.

6.

lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning § 21, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 1, ved i perioden fra den 27. juli 2016 til den 28. juli 2016 at have kontaktet F, idet sigtede foretog ca. 21 telefonopkald til F og sendte 3 e-mails til Fs byrådsmail, selvom Politidirektøren ved Midt- og Vestsjællands Politi ved tilhold af 29. juni 2016 har meddelt sigtede et tilhold mod direkte eller indirekte at kontakte F eller medlemmer af Fs familie.

7.

lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning § 21, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 1, ved i perioden fra den 29. juli 2016 til den 30. juli 2016 at have kontaktet F, idet sigtede sendte flere sms-beskeder til F samt sendte 8 e-mails til Fs byrådsmail, selvom Politidirektøren ved Midt- og Vestsjællands Politi ved tilhold af 29. juni 2016 har meddelt sigtede et tilhold mod direkte eller indirekte at kontakte F eller medlemmer af Fs familie.

8.

lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning § 21, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 1, ved i perioden fra den 12. oktober 2016 til den 11. november 2016 at have kontaktet F direkte og indirekte, idet sigtede

- foretog ca. 14 telefonopkald til F,
- sendte en sms-besked til F, og
- via facebook kommenterede på opslag vedrørende F,

selvom Politidirektøren ved Midt- og Vestsjællands Politi ved tilhold af 29. juni 2016 har meddelt sigtede et tilhold mod direkte eller indirekte at kontakte F eller medlemmer af Fs familie.

9.

lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning § 21, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 1, ved i perioden fra den 14. november 2016 til den 15. november 2016 at have kontaktet F, idet sigtede foretog 3 telefonopkald til F og sendte 2 e-mails til F, selvom Politidirektøren ved Midt- og Vestsjællands Politi ved tilhold af 29. juni 2016 har meddelt sigtede et tilhold mod direkte eller indirekte at kontakte F eller medlemmer af Fs familie.

10.

lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning § 21, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 1, ved i perioden fra den 17. november 2016 til den 18. november 2016 at have kontaktet F, idet sigtede foretog 4 telefonopkald til F og sendte en e-mail til F, selvom Politidirektøren ved Midt- og Vestsjællands Politi ved tilhold af 29. juni 2016 har meddelt sigtede et tilhold mod direkte eller indirekte at kontakte F eller medlemmer af Fs familie.

11.

lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning § 21, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 1, ved i perioden fra den 21. november 2016 til den 5. december 2016 at have kontaktet F, idet sigtede foretog 23 telefonopkald til F og sendte 27 e-mails til F, selvom Politidirektøren ved Midt- og Vestsjællands Politi ved tilhold af 29. juni 2016 har meddelt sigtede et tilhold mod direkte eller indirekte at kontakte F eller medlemmer af Fs familie.

12.

lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning § 21, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 1, ved i perioden fra den 6. december 2016 til den 9. december 2016 at have kontaktet F, idet sigtede foretog 3 telefonopkald til F og sendte ca. 6 e-mails til F, selvom Politidirektøren ved Midt- og Vestsjællands Politi ved tilhold af 29. juni 2016 har meddelt sigtede et tilhold mod direkte eller indirekte at kontakte F eller medlemmer af Fs familie.

13.

lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning § 21, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 1, ved den 11. december 2016 om formiddagen at have sendt en e-mail til F, selvom Politidirektøren ved Midt- og Vestsjællands Politi ved tilhold af 29. juni 2016 har meddelt sigtede et tilhold mod direkte eller indirekte at kontakte F eller medlemmer af Fs familie.

14.

lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning § 21, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 1, ved den 11. december 2016 om eftermiddagen at have sendt en e-mail til F, selvom Politidirektøren ved

Midt- og Vestsjællands Politi ved tilhold af 29. juni 2016 har meddelt sigtede et tilhold mod direkte eller indirekte at kontakte F eller medlemmer af Fs familie.

15.

lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning § 21, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 1, ved den 16. december 2016 at have sendt en e-mail til F, selvom Politidirektøren ved Midt- og Vestsjællands Politi ved tilhold af 29. juni 2016 har meddelt sigtede et tilhold mod direkte eller indirekte at kontakte F eller medlemmer af Fs familie.

16.

lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning § 21, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 1, ved den 18. december 2016 at have sendt en e-mail til F, selvom Politidirektøren ved Midt- og Vestsjællands Politi ved tilhold af 29. juni 2016 har meddelt sigtede et tilhold mod direkte eller indirekte at kontakte F eller medlemmer af Fs familie.

17.

lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning § 21, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 1, ved den 17. december 2016 at have sendt en e-mail til F, selvom Politidirektøren ved Midt- og Vestsjællands Politi ved tilhold af 29. juni 2016 har meddelt sigtede et tilhold mod direkte eller indirekte at kontakte F eller medlemmer af Fs familie.

18. + 19.

lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning § 21, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 1, ved den 18. december 2016 at have sendt to e-mails til F, selvom Politidirektøren ved Midt- og Vestsjællands Politi ved tilhold af 29. juni 2016 har meddelt sigtede et tilhold mod direkte eller indirekte at kontakte F eller medlemmer af Fs familie.

20.

lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning § 21, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 1, ved den 19. december 2016 at have sendt en e-mail til F, selvom Politidirektøren ved Midt- og Vestsjællands Politi ved tilhold af 29. juni 2016 har meddelt sigtede et tilhold mod direkte eller indirekte at kontakte F eller medlemmer af Fs familie.

21.

lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning § 21, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 1, ved i perioden fra den 21. december 2016 til den 24. december 2016 at have foretaget 3 telefonopkald og sendt 7 e-mails til F, selvom Politidirektøren ved Midt- og Vestsjællands Politi ved tilhold af 29. juni 2016 har meddelt sigtede et tilhold mod direkte eller indirekte at kontakte F eller medlemmer af Fs familie.

22.

lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning § 21, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 1, ved i perioden fra den 27. december 2016 til den 4. januar 2017 at have foretaget ca. 30 telefonopkald og

sendt e-mails dagligt til F, selvom Politidirektøren ved Midt- og Vestsjællands Politi ved tilhold af 29. juni 2016 har meddelt sigtede et tilhold mod direkte eller indirekte at kontakte F eller medlemmer af Fs familie.

23.

lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning § 21, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 1, ved i perioden fra den 24. januar 2017 til den 6. februar 2017 at have kontaktet F direkte eller indirekte, idet sigtede sendte følgende til ham:

- den 24. januar 2017: 3 e-mails,
- den 25. januar 2017: 5 e-mails,
- den 26. januar 2017: 3 e-mails,
- den 27. januar 2017: 1 e-mail,
- den 28. januar 2017: 1 e-mail,
- den 29. januar 2017: 1 e-mail,
- den 31. januar 2017: 2 e-mails,
- den 1. februar 2017: 4 e-mails,
- den 2. februar 2017: 2 e-mails og
- den 6. februar 2017: 2 e-mails,

ligesom sigtede den 5. februar 2017 2 gange indirekte kontaktede F, idet hun skrev på Fs datter As blog på sitet "...", selvom Politidirektøren ved Midt- og Vestsjællands Politi ved tilhold af 29. juni 2016 har meddelt sigtede et tilhold mod direkte eller indirekte at kontakte F eller medlemmer af Fs familie.

24. - 48.

lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning § 21, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 1, ved at have kontaktet F direkte og indirekte, idet sigtede

- den 28. februar 2017 via facebookprofil tilhørende "...” ytrede sig nedsættende om F,
- den 15. februar 2017 via facebookprofiler tilhørende "...” og "B” samt via sin egen facebookprofil ytrede sig nedsættende om F på Børsens facebookside,
- den 11. februar 2017 via facebookprofil tilhørende "...” lavede en kommentar på Fs facebookside,
- den 16. februar 2017 skrev om F på Instagram,
- den 20. februar 2017 ytrede sig nedsættende om F på Venstre i X-bys facebookprofil på internettet,
- den 22. februar 2017 ytrede sig om F på sin egen facebookprofil på internettet,
- i perioden fra den 16. februar 2017 til den 23. februar 2017 foretog 5 telefonopkald til F,
- den 24. februar 2017 via facebookprofil tilhørende "...” kommenterede på Fs facebookprofil,
- den 3. marts 2017 sendte en e-mail til F,
- den 2. marts 2017 foretog 6 telefonopkald til F,
- den 13. februar 2017 ytrede sig nedsættende om F på ...s blog på internettet,
- den 26. februar 2017 sendte en e-mail til F,
- den 27. februar 2017 sendte en e-mail til F,
- den 1. marts 2017 sendte en e-mail til F,
- den 21. februar 2017 via facebookprofil tilhørende "...” kommenterede på F på ... Klubs facebookside på internettet,
- den 6. marts 2017 sendte en e-mail til F,

- den 7. marts 2017 på en facebookside tilhørende ... ytrede sig negativt om F ligesom hun foretog to telefonopkald til ham,
 - den 8. marts 2017 foretog to telefonopkald til F,
 - den 9. marts 2017 sendte en e-mail og foretog 2 telefonopkald til F,
 - den 11. marts 2017 foretog 4 telefonopkald til F,
 - den 12. marts 2017 foretog to telefonopkald til F,
 - den 13. marts 2017 på en facebookside tilhørende ... ytrede sig negativt om F,
 - den 11. marts på Instagram ytrede sig om F.
 - den 13. marts 2017 foretog 2 telefonopkald til F og
 - den 23. februar 2017 på en facebookside tilhørende ... ytrede sig negativt om F,
- selvom Politidirektøren ved Midt- og Vestsjællands Politi ved tilhold af 29. juni 2016 har meddelt sigtede et tilhold mod direkte eller indirekte at kontakte F eller medlemmer af Fs familie.

49. – 83.

Lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning § 21, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 1, ved at have kontakten F direkte og indirekte, idet T

- den 16. marts 2017 to gange tog telefonisk kontakt til Fs søn, C (50),
- den 17. og 18. marts 2017 to gange telefonisk tog kontakt til F (49),
- den 20. marts 2017 sendte en sms til F (51),
- den 23. marts 2017 sendte en sms til F (52),
- den 29. marts 2017 indsatte et billede af F og sigtede selv på sin Instagram profil (53),
- den 31. marts 2017 to gange tog telefonisk kontakt til F (59),
- den 1. april 2017 tre gange telefonisk tog kontakt til F (54, 60),
- den 3. april 2017 fire gange telefonisk tog kontakt til F (55, 61),
- den 4. april 2017 fire gange tog telefonisk kontakt til F og via ... sendte F en sms (56, 62),
- den 6. april 2017 på Facebook indirekte omtalte F (57),
- den 7. april 2017 på ...s Facebook profil kommenterede et opslag, som var oprettet i anledning af en bogudgivelse af... og F (58),
- den 7. april 2017 via iMessage tog kontakt til F (65),
- den 8. april 2017 tog telefonisk kontakt til F (63),
- den 9. april 2017 tog telefonisk kontakt til F (64),
- den 10. april 2017 via ... Dagblads hjemmeside kommenterede Fs "...” (75),
- den 12. april 2017 to gange tog telefonisk kontakt med F (66),
- den 13. april 2017 tog telefonisk kontakt med F (68),
- den 14. april 2017 tog telefonisk kontakt med F (67),
- den 15. april 2017 6 gange tog telefonisk kontakt med F (69),
- den 18. april 2017 tog telefonisk kontakt med F (70),
- den 24. april 2017 to gange tog telefonisk kontakt med F (71),
- den 26. april 2017 kontaktede F via email (72),
- den 26. april 2017 omtalte F på sin Instagram profil (73),
- den 27. april 2017 tog telefonisk kontakt med F (74),
- den 30. april 2017 tog telefonisk kontakt med F (76),
- den 1. maj 2017 to gange tog telefonisk kontakt med F (77, 83),
- den 2. maj 2017 fem gange tog telefonisk kontakt med F (78, 79, 80, 81, 83),
- den 3. maj 2017 tog telefonisk kontakt med F (82),

selvom Politidirektøren ved Midt- og Vestsjællands Politi ved tilhold af 29. juni 2016 har meddelt T et tilhold mod direkte eller indirekte at kontakte F eller medlemmer af Fs familie.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om betinget fængselsstraf.

Tiltalte har erkendt sig skyldig og har nedlagt påstand om principalt bødestraf, subsidiært betinget fængselsstraf.

Sagens oplysninger

Tiltalte T har afgivet forklaring. Forklaringen er lydoptaget og gengives ikke i dombogen.

Tiltalte er ved brev af 29. juni 2016 meddelt tilhold med forbud mod at kontakte F eller medlemmer af hans familie. Statsadvokaten har ved brev af 13. oktober 2016 - efter modtaget klage - meddelt tiltalte, at tilholdet fastholdes.

Kriminalforsorgen har foretaget en undersøgelse af tiltaltes personlige forhold og har i erklæring herom af 7. november 2017 konkluderet følgende:

"...

Kriminalforsorgens konklusion:

Det er Kriminalforsorgens vurdering, at det er tvivlsomt, hvorvidt T er i stand til at gennemføre et vilkår om samfundstjeneste. Kriminalforsorgen skal dog erklære sig indforstået med at søge et sådan vilkår gennemført.

Det skal anbefales, at der til en hel eller delvis betinget dom med vilkår om samfundstjeneste fastsættes vilkår om tilsyn af Kriminalforsorgen i prøvetiden samt, at der fastsættes en forholdsvis lang længstetid.

Finder retten, at sagen kan afgøres med en betinget dom uden vilkår om samfundstjeneste, skal det anbefales, at der alene fastsættes prøvetid.

Kriminalforsorgens begrundelse:

Kriminalforsorgen har ved vurderingen lagt vægt på, at T er udfordret idet hun har flere diagnoser som udfordrer hende psykisk og som følge heraf bevilget en førtidspension. Ts tilknytning til arbejdsmarkedet har været sporadisk.

Kriminalforsorgen har herved lagt vægt på, at T har gennemført en HF uddannelse og interesserer sig aktivt for politik. Omgangskredsen består af politiske interesserede bekendte/venner.

Endelig har kriminalforsorgen tillagt det vægt, at T er motiveret for at samarbejde med kriminalforsorgen og indstillet på at gennemføre samfundstjeneste såvel som tilsyn.

..."

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at hun er førtidspensionist, og at hun har flere diagnoser, der præger hende psykisk. Hun er i medicinsk behandling, og hun er netop startet i et nyt terapiforløb. Hun har ikke kontaktet F siden den 5. maj 2017 og ønsker heller ikke at kontakte ham mere.

Rettenns begrundelse og afgørelse

Tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig, idet tiltalte har forklaret, at det er rigtigt, at hun har overtrådt tilholdet som anført i tiltalen ved at ringe, sende sms-beskeder og e-mails til F som gengivet i tiltalen, ringe og sende sms-beskeder til hans hustru og børn som gengivet i tiltalen, ringe til formanden for Venstre i X-by ... og byrådsmedlem for Venstre i X-by ..., skrive kommentarer til opslag på Facebook-sider vedrørende F, via flere forskellige Facebookprofiler som anført under forhold 24-48 at ytre sig om F, via en blog tilhørende hans datter har skrevet til F og via Instagram har ytret sig om F, alt med det formål at komme i kontakt med F. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger, herunder fremlagte udskrifter vedrørende henvendelser og tiltaltes forklaring om hendes og Fs langvarige forhold, og hvorledes hans valg af familien frem for tiltalte har påvirket hende. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig efter tiltalen.

Straffen fastsættes til fængsel i 3 måneder, jf. lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning § 21, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 1.

Straffen skal ikke afsones, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 1.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på antallet af overtrædelser af tilholdet, der har været af systematisk og vedvarende karakter og har fundet sted over en længere periode og er fortsat vedvarende efter de første sigtelser og efter sin karakter med rette er henført under straffebestemmelsen i § 21, stk. 2. Retten har endvidere lagt vægt på, at overtrædelserne i et vist omfang er begået ved at forsøge at kontakte den forurettede ved at rette henvendelse til hans omgangskreds og nærmeste familie, herunder hans børn. Retten har ved beslutningen om at gøre straffen betinget taget hensyn til, at tiltalte på intet tidspunkt har opsøgt den forurettede personligt, at tiltalte er ustraffet og har gode personlige forhold og endelige oplysningerne om tiltaltes psykiske tilstand, mens henvendelserne har fundet sted, og hendes nuværende psykiske tilstand..

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes med fængsel i 3 måneder.

Straffen skal ikke afsones, hvis tiltalte overholder følgende betingelser:

1. Tiltalte må ikke begå noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger, herunder salær til den beskikkede forsvarer advokat Erik Martin Gravgaard med 4.000 kr. med tillæg af moms.